

Specielt vedrørende elektricitet skal bemærkes, at det alene er den mængde el, der er anvendt direkte til opvarmning af fjernvarmevandet af værk, der kan indgå i beregningen. Forbrug af el til at pumpe fjernvarmevandet ud i nettet, eller forbrug af el til drift af skorstensblæsere mv. er således ikke omfattet.

El til drift af en varmepumpe anses dog for el anvendt direkte til opvarmning af fjernvarmevand.

Er der fjernvarmen f.eks. fremstillet ved en varmepumpe er beregningen som i følgende eksempel:

Eksempel på hvordan afgiften beregnes, når der bruges en varmepumpe.

Brændselstype	Energimængde	Procentvis fordeling af energikilder til opvarmning	Forholdsmæssig fordeling af maksimumafgift på 16,2 kr.	Umiddelbar energiafgift	Godtgørelse af afgift	Nettoafgift
30 kWh el til varmepumpe	100 kWh	100 pct.	16,2 kr.	17,31 kr.	1,11 kr.	16,2 kr.

I eksemplet fremstilles 100 kWh varme fra varmepumpen, hvortil er anvendt 30 kWh el. Afgiften heraf er 17,31 kr. og der kan således godtgøres 1,11 kr. i el-afgift.

CO₂-afgiften af 30 kWh el er 2,58 kr. og der kan godtgøres ned til 1,8 kr. Der gives således en CO₂-afgiftsgodtgørelse på 0,78 kr.

Samlet set nedsættes afgiften med 1,89 kr.

Kraftvarmekapacitet defineres som de tilfælde, hvor 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektriciteten. Dette skal kunne dokumenteres på forlangende overfor told- og skatteforvaltningen.

Spidslastkedler og reservekedler har normalt ikke kapacitet til el-fremstilling og kan derfor ikke regnes med til kraftvarmeenheden. I det omfang spidslastkedler og reservekedler har kraftvarmekapacitet, kan sådanne anlæg regnes med til kraftvarmeenheden.

Til nr. 6

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at de små kraftvarmeværker, som er fritaget fra at være registreret efter elafgiftsloven, fremover kan nøjes med at betale den lavere brændselsafgift for såvel varme- som el-fremstillingen i mineralolie og gasafgiftsloven.

Til nr. 2

I forbindelse med markedsåbningen af gasmarkedet er der fra EU-landenes side udtrykt ønske om en ensartet afregningsenhed for naturgas. I forbindelse med Madrid-forummet blev det derfor besluttet, at der skal

afregnes i én fælles enhed. Denne enhed er fastsat til 1 kWh baseret på øvre brændværdi.

I afgiftslovgivningen anvendes nedre brændværdi. Gasselskaberne anvender også nedre brændværdi ved fakturering af gasleverancen til slutbrugeren, men i alle andre sammenhænge anvender gasselskaberne øvre brændværdi. Derfor sker der en omregning fra øvre til nedre brændværdi. Der er et uklart hjemmels-spørgsmål ved, at gasselskaberne anvender den øvre brændværdi og omregner til nedre brændværdi med en fast faktor, mens afgiftslovgivningen klart angiver den nedre brændværdi som afgiftsgrundlag.

Det foreslås derfor, at den af gasselskabernes anvendte praksis med at anvende en omregningsfaktor på 12,157 kWh/m³ skrives direkte ind i gasafgiftsloven og kuldioksidafgiftsloven.

Afgiftsgrundlaget og grundlaget for opkrævning af de øvrige prislelementer på fakturaen vil være uændret i forhold til gældende ret.

Det bemærkes derudover, at faktoren 12,157 er den øvre brændværdi på naturgas udtrykt i kWh/m³ på samme måde som 39,6 er den nedre brændværdi på naturgas udtrykt i MJ/m³.

Den nedre brændværdi kan også udtrykkes som 11 kWh/m³. Heraf fremgår at faktoren også indeholder et forhold mellem øvre og nedre brændværdi på $12,157/11 = 1,105$.

Eksempel på gasselskabernes anvendelse af faktoren til bestemmelse af afregningskubikmeter:

Korrigeret forbrug aflæst på måler: 3.219 m³

Brændværdi for gasleverancer i den pågældende måned er: 12,181 kWh_v/m³.

Antallet af afregningskubikmeter beregnes således til: $3.219 \text{ m}^3 * (12,181/12,157) = 3.225 \text{ m}^3$.

Til nr. 3

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.